

Arrest

nr. 74 163 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 15 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die loco advocaat S. LAUWERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 augustus 2011, verklaart er zich op 22 augustus 2011 vluchteling.

1.2. Op 28 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 28 november 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Indiase nationaliteit te bezitten en een Hindoe te zijn afkomstig van het dorp Choucha, Karnal district, deelstaat Haryana. U verklaart op 2 augustus 1995 te zijn geboren en minderjarig te zijn. In 2004 zou uw vader een geschil gehad hebben met de buur V. P. omwille van een grondconflict. Uw vader zou klacht ingediend hebben op het politiekantoor Asand maar vervolgens werd er een compromis gesloten tussen uw vader en deze buur. Later zouden de problemen echter opnieuw zijn begonnen. In 2010 zou u door V. P. zijn aangevallen omdat u de eigenaar van de grond bent. Uw vader zou tevergeefs klacht hebben proberen indienen. U zou naar uw oom en tante zijn gegaan om problemen te vermijden. V. P. zou u echter ook daar zijn komen opzoeken. Uw vader zou u naar het dorp gebracht hebben zodat u deel zou kunnen nemen aan de examens van klas 9. Begin 2011, in januari, zouden ze u hebben trachten te ontvoeren. U zou opnieuw bij uw oom en tante zijn ondergedoken maar ook daar zou V. P. u zijn komen opzoeken. Op 19 augustus 2011 zou u met een onbekend paspoort van India naar België zijn gevlogen en dit met een tussenstop in Italië. Op 20 augustus 2011 zou u in België zijn aangekomen en op 22 augustus 2011 heeft u hier asiel aangevraagd.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat de Dienst Voogdij op 24 augustus 2011 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het AZ Sint-Jan Brugge - Oostende teneinde na te gaan of u al dan niet jonger bent dan 18 jaar. Uit dit onderzoek blijkt dat u meer dan 18 jaar oud bevonden bent (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2011/17096 waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Bijgevolg kan het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind niet op u worden toegepast. U legt op de zetel van het CGVS een 'resident certificate' neer om uw leeftijd aan te tonen. Er kan echter geen waarde gehecht worden aan dit document dat nota bene werd opgesteld op 14 oktober 2011, dus nadat u het land hebt verlaten. U hiernaar gepeild stelt dat uw familie na uw vertrek een nieuwe kaart is gaan aanvragen omdat zo'n kaart maar een korte periode (zes maanden) geldig is. Toen uw familie werd gevraagd waar u zich bevond, zou uw familie hebben gezegd dat u het land hebt verlaten omwille van problemen (gehoorverslag CGVS, pp. 16 en 17). Gevraagd waarom uw familie een nieuwe kaart ging laten aanmaken daar u niet meer thuis was, stelde u andermaal dat uw oude 'resident certificate' moest worden vervangen omdat dit slechts zes maanden geldig is en uw familie van oordeel was dat het in dit geval opportuun was een nieuwe kaart aan te vragen. Gewezen op het feit dat er geen 'vervaldatum' staat op het document en gewezen op het feit dat het toch wel vreemd is dat uw familie een nieuwe kaart gaat aanvragen op een moment dat u er niet meer woont, stelt u plots dat er jullie werd gevraagd een nieuwe kaart aan te vragen omdat 'ze' niet geloofden dat jullie daar nog woonden. U gewezen op het feit dat het dan toch niet logisch is dat men een kaart zou afleveren op uw naam terwijl uw familie duidelijk had gesteld dat u er niet meer woonde, geeft dan het weinig overtuigende antwoord dat uw familie verteld had dat u problemen had en ze de oude kaart hadden meegenomen en bijgevolg een nieuwe kaart werd afgeleverd, wat echter geen antwoord is op de aan u gestelde vraag en geen verklaring biedt waarom uw familie een nieuwe kaart zou hebben bekomen (gehoorverslag CGVS, pp. 16-17). Verder staat op dit document vermeld dat ze geldig is zolang de persoon in kwestie op het adres verblijft, zodat uw verklaring dat een dergelijk document maar zes maanden geldig is niet kan overtuigen. Het document heeft gezien uw onaannemelijke verklaringen geen meerwaarde en heeft daarentegen een gesolliciteerd karakter. Daarenboven hebt u in uw Verklaring dd. 19/09/2011 ten overstaan van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) expliciet verklaard in India nooit documenten te hebben gehad (zie Verklaring dd. 19/09/2011 punt 21), dit terwijl uit uw verklaringen op de zetel van het CGVS dus blijkt dat u in India al wel degelijk een 'resident certificate' had en u dit document soms op school moest tonen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Geconfronteerd met uw verklaring bij de DVZ stelt u daar te hebben verteld dat u op dat moment geen documenten had maar dat u wel documenten kon bekomen uit India, een antwoord dat niet kan overtuigen (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het door u neergelegde document van de registratie van uw geboorte ("geboorteakte") betreft slechts een moeilijk leesbare kopie waarvan de authenticiteit niet valt te achterhalen (gehoorverslag CGVS, p. 15 + zie groene mapje document nummer 4). Het 'transfer certificate' als bewijs dat u klas 9 tot januari 2011 hebt gevolgd heeft ook geen waarde gezien uw vage en tegenstrijdige verklaringen omtrent uw schoolperiode 2010-2011, een vaststelling die andermaal bevestigt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde leeftijd. Immers, zo dient u het antwoord schuldig te blijven op de vraag hoe oud u was op het moment dat u stopte met naar school

gaan (gehoorverslag CGVS, p. 15). Deze lacune in uw geheugen is heel opmerkelijk aangezien u beweert nog maar recent gestopt te zijn met studeren, namelijk einde 2010, en het bijgevolg niet meer dan logisch is dat u nog weet hoe oud u toen was (gehoorverslag CGVS, pp. 13, 17). Verder hebt u gedurende het gehoor op de zetel van het CGVS ook incoherente verklaringen afgelegd met betrekking tot wanneer de examens plaatsvonden waarvoor u terug naar uw dorp bent gekeerd. Zo verklaart u in het begin van het gehoor dat u absoluut niet meer weet in welke maand u de examens hebt afgelegd maar dat het in 2010 was (gehoorverslag CGVS, p. 3). Geconfronteerd met het feit dat het heel merkwaardig is dat 'een schoolgaand kind' zich niet kan herinneren in welke maand hij examens heeft afgelegd, vergoelijkt u dit door te stellen dat er drie keer per jaar examens plaatsvinden maar u herinnert zich nog steeds de maand niet (gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u zich dit niet kunt herinneren, haalt u aan omwille van stress geheugenproblemen te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit argument is weinig afdoende aangezien u andere feiten zoals wanneer uw familie u meedeelde dat het moeilijk is voor u om in het land te blijven (juni 2010) en wanneer ze u hebben proberen te ontvoeren wel kon duiden (januari 2011; gehoorverslag CGVS, pp.5 en 13). Na de pauze wordt u nogmaals gevraagd om uit te leggen wanneer u uw examens hebt afgelegd. U meent zich echter nog steeds de maand niet te herinneren, maar u deelt wel mee dat het "midden examens" betrof (gehoorverslag CGVS, p. 17). Andermaal gevraagd waarom u de maand van uw examens niet meer herinnert, haalt u plots aan dat de examens misschien in september of oktober waren (gehoorverslag CGVS, p. 17). Geconfronteerd met het feit dat u eerder plots verklaard had dat u uw examens had afgelegd enkele dagen vóór het incident in januari 2011 (gehoorverslag CGVS, p. 13) bevestigt u dit en beweert u dat er drie keer examens zijn (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd welke de andere examens waren, vermeldt u de eindexamens die plaatsvinden in maart of april (gehoorverslag CGVS, p. 17). Uw toch wel zeer vage en weinig overtuigende verklaringen hieromtrent ondermijnen andermaal de geloofwaardigheid van de door u opgegeven leeftijd, temeer u pas recent uw studies zou hebben opgegeven en er van u kan verwacht worden op dergelijke vragen spontaan te kunnen antwoorden. Wat betreft uw asielrelaas, grondtwisten met de buurman, dient hier ook te worden vastgesteld dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Zo beweert u dat uw vader in 2004 samen met uw oom klacht heeft ingediend tegen V. P. nadat deze hem bedreigd had omwille van grond (gehoorverslag CGVS, pp. 9 en 10). U staakt deze stelling door een kopie van de klachtindiening neer te leggen. Nergens in het document wordt er echter melding gemaakt van de naam van uw vader I. C., dit terwijl deze naam wel op alle andere door u neergelegde documenten, zoals het 'resident certificate' en schoolcertificaat, staat vermeld. U maakt dus niet aannemelijk dat uw vader zelf problemen heeft gekend waardoor het bijgevolg ook weinig aannemelijk is dat u als zoon van I. C. later problemen zou hebben gekregen. Het ongeloofwaardige karakter van uw problemen wordt andermaal onderstreept door het feit dat u heel vaag blijft over wanneer u in 2010 door V. P. werd aangevallen waarna u bij uw verwanten diende onder te duiken. Verder dan 'in 2010' komt u niet. U geeft nergens spontaan een concrete datum op waarop u problemen met deze persoon zou hebben ervaren (zie Vragenlijst dd. 19/09/2011 vraag 3 punt 5, p. 3 en gehoorverslag CGVS, pp. 3, 10 en 12). Weinig overtuigend is ook uw verklaring dat u terug naar uw dorp bent gekeerd om uw examens af te leggen omdat u dacht dat de 2 situatie verbeterd is terwijl u uw verklaringen onmiddellijk daarna vervolgt met de stelling dat V. P. u in 2010 ook bij uw verwanten is komen zoeken (gehoorverslag CGVS, p. 12). Deze weinig logische verklaring doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen. Daarenboven is het opmerkelijk dat u het opportuun achtte bij uw familie onder te duiken terwijl u tegelijkertijd stelde dat, ook al ging u naar verschillende verwanten, hij u overal opzocht (gehoorverslag CGVS, pp. 5, 12). Mocht er effectief geloof aan de door u beweerde problematiek kunnen worden gehecht kan er toch van worden uitgegaan dat u en uw familie een andere 'veilige haven' voor u gezocht zouden hebben. De documenten die door de Tehsil opgesteld werden en waarin staat dat u problemen hebt en de grond op uw naam staat (gehoorverslag CGVS, pp. 15 en 16) hebben geen objectieve waarde aangezien deze informatie louter is genoteerd op basis van de verklaringen van uw vader en het document enkel ter uwen behoeve werd opgesteld (zie groene mapje document nummer 6). Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen verder geloof worden gehecht aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Tot slot kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw reisroute van India naar België. U beweert met een onbekend paspoort in gezelschap van de smokkelaar op 19 augustus 2011 van India naar België, met een tussenstop in Italië, per vliegtuig te hebben gereisd (gehoorverslag CGVS, pp. 6, 7 en 8). Het is echter niet geloofwaardig dat u niet weet welke naam er in het paspoort stond (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het feit dat de smokkelaar u meedeelde dat hij op alle vragen van de agenten aan de paspoortcontrole zou antwoorden, biedt geen afdoende verschoning voor deze laconieke houding van zowel uwentwege als van de smokkelaar zelf. Zo is het niet ondenkbaar dat u door de agenten van de paspoortcontrole apart zou worden genomen waarna op de simpele vraag wat uw naam is u en zowel de smokkelaar direct door de mand zouden vallen. Het is in dit opzicht weinig geloofwaardig dat de smokkelaar u niet op de hoogte zou hebben gebracht van deze cruciale gegevens temeer dit ook in zijn voordeel speelt zoniet

loopt hij ook het risico om als smokkelaar te worden vervolgd. Ook uw verklaring dat u het paspoort niet kon inkijken omdat het zich altijd in het bezit van de smokkelaar bevond en u het enkel kreeg toen u aan de paspoortcontrole kwam, biedt geen afdoende verschooning voor deze lacune temeer u zelf verklaart dat u naar de foto hebt gekeken om vast te stellen dat het uw foto betrof (gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 8). Gezien bovenstaande vaststellingen rijst de vraag of u de Belgische autoriteiten tracht te misleiden door niet te willen toegeven dat u met uw eigen paspoort bent gereisd. Dit vermoeden wordt bevestigd door het feit dat uzelf verklaart dat u na de reis te hebben afgelegd het gebruikte paspoort aan de smokkelaar terugvroeg omdat u het paspoort misschien nog nodig had omdat uw foto er in stond en het waarschijnlijk uw eigen paspoort was (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd van waar deze stelling, namelijk dat het waarschijnlijk uw eigen paspoort is, redeneert u dat u met dit paspoort bent gekomen en u daarom vindt dat hij het paspoort aan u moet geven (gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze houding van uwentwege is eerder opmerkelijk te noemen aangezien u niet de moeite deed om te weten welke naam er in staat en de smokkelaar u liet weten dat u geen vragen hoeft te stellen, maar eens aangekomen in België vindt u wel dat u recht hebt op het paspoort dat zich gedurende het ganse traject bij de smokkelaar bevond. In de marge dient nog te worden aangestipt dat het ook weinig geloofwaardig is dat u niet weet met welke luchtvaartmaatschappij u gevlogen hebt dit terwijl algemeen geweten is dat dergelijke informatie verschillende malen tijdens de reis wordt omgeroepen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uit het door u neergelegde document, namelijk een document van goed gedrag en zeden opgesteld door de politie, blijkt enkel dat u de zoon bent van I. C. woonachtig in het dorp Chochra en dat u geen strafblad hebt. Deze gegevens op zich worden echter niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van artikel 52, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet alsook een schending van artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker geeft een omschrijving van het begrip “vluchteling” en meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en werpt vooreerst op dat, waar de commissaris-generaal verzoekers leeftijd in twijfel trekt omdat geen geloof wordt gehecht aan het document dat hij hiervoor ter staving heeft voorgelegd, noch de (on)geloofwaardigheid van dit document noch verzoekers leeftijd afbreuk doen aan zijn vrees voor vervolging. Verzoeker stelt verder dat zijn vage verklaringen evenmin afbreuk doen aan zijn vrees voor vervolging. Verzoeker benadrukt dat hij zich moeilijk kan uitdrukken betreffende details en exacte data, gezien zijn jonge leeftijd én de recente ervaringen (vlucht, vreemd land, interviews, ...). Verzoeker meent dan ook dat hem dat niet kan worden verweten. Aangaande zijn reisroute merkt verzoeker voorts op dat vele vluchtelingen zich in eenzelfde positie bevinden zoals hij heeft beschreven. Verzoeker meent dan ook dat het CGVS zoiets zou moeten weten en erkennen als een typisch reisverslag van een vluchteling.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd betreffende zijn leeftijd; (ii) verzoeker niet aannemelijk heeft kunnen maken dat zijn vader problemen heeft gekend met de buurman waardoor het evenmin geloofwaardig is dat verzoeker later, als zoon van, problemen zou hebben gekend; (iii) verzoeker vage verklaringen aflegt aangaande het moment waarop hij zou zijn aangevallen door de buurman; (iv) verzoekers gedragingen niet stroken met zijn beweerde vrees voor vervolging én (v) verzoekers kennis betreffende zijn reisweg en de hierbij gebruikte documenten ontoereikend zijn.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn leeftijd. Niet enkel wezen de resultaten van een medisch onderzoek uitgevoerd op 24 augustus 2011 door de Dienst Voogdij uit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, verzoeker legde eveneens onaannemelijke verklaringen af met betrekking tot zijn “resident certificate” waardoor aan dit stuk geen meerwaarde kan worden toegekend. Verzoeker legde bovendien slechts een moeilijk leesbare kopie van zijn geboorteakte voor waaraan om deze reden geen bewijswaarde kan worden toegekend. Tenslotte kan er evenmin enige bewijswaarde worden gehecht aan het “transfer certificate” aangezien verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de schoolperiode 2010-2011. Deze vaststellingen alleen al ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen op een dermate ernstige wijze dat de geloofwaardigheid van het hele asielrelaas wordt aangetast.

Hoe dan ook legt verzoeker geen begin van bewijs neer met betrekking tot de door hem aangehaalde feiten. Het document van de klacht dat verzoeker neerlegde maakt immers geen melding van de naam van verzoekers vader, waardoor niet is aangetoond dat verzoekers vader zelf problemen kende met de buurman en verzoeker vervolgens, als zoon van, eveneens problemen kende.

Tenslotte kan worden vastgesteld dat verzoeker zijn reisweg niet bewijst. Hij toont niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft noch wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit Delhi via Italië naar België. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer en waar in Europa hij is aangekomen. Hij legt echter geen enkel stuk neer ter staving van zijn reisweg, deze vaststelling houdt sowieso reeds een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. Bovendien is het niet geloofwaardig dat verzoeker helemaal niet op de hoogte is van de identiteit en de inhoud van de documenten die hij tijdens zijn reis naar België gebruikte. De commissaris-generaal wees er terecht op dat, gezien het risico voor hemzelf alsook voor de passeur bij een eventuele controle door de mand te vallen, het geenszins onredelijk is van een asielzoeker die met valse of vervalste documenten reist te verwachten dat hij op de hoogte is van de essentiële gegevens in het paspoort minstens van de erin gehanteerde naam. Dat verzoeker zelfs niet weet onder welke naam hij reisde doet vragen rijzen omtrent de oprechtheid van zijn verklaringen dienaangaande en sterkt het vermoeden dat hij met zijn eigen paspoort reisde en dit thans achterhoudt. Dit vermoeden wordt voorts nog bevestigd door het feit enerzijds dat verzoeker niet de moeite nam te weten te komen onder welke naam hij reisde en het paspoort nooit in zijn bezit had tijdens de reis en het feit anderzijds dat hij, na zijn aankomst in België, het paspoort terugvroeg aan de passeur omdat hij het misschien nog zou nodig hebben en vond dat hij er recht op had. Van een persoon die uit ernstige vrees zijn land verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij minimaal op dit punt is geïnformeerd om op de strikte grenscontroles om de Schengenzone binnen te komen, voorbereid te zijn.

Waar verzoeker tenslotte verwijst naar zijn jeugdige leeftijd dient nog worden opgemerkt dat ongeacht de leeftijd en de stress of impact van de recente ervaringen, het geenszins onredelijk is van een asielzoeker te verwachten dat hij in staat zou zijn voldoende duidelijke en coherente informatie te verstrekken met betrekking tot die elementen die de kern uitmaken van zijn relaas.

2.4. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus kan tenslotte worden opgemerkt dat, om hiervoor in aanmerking te komen, verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden voor een reëel risico op ernstige schade moet aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker laat echter na in zijn verzoekschrift ook maar enig element aan te brengen waarom hij in aanmerking zou kunnen komen voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de vreemdelingenwet zodat de Raad derhalve niet kan overgaan tot een beoordeling dienaangaande. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas zijn er hoe dan ook geen elementen die het toekennen van de subsidiaire bescherming rechtvaardigen.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER